

Dlouho skrývaná oficiální zpráva o americké biologické válce v Severní Koreji

 lipovylis.cz/wordpress/dlouho-skrivana-oficialni-zprava-o-americke-biologicke-valce-v-severni-koreji/

+1

Počátkem 50. let provedly Spojené státy během korejské války zuřivou bombardovací kampaň, při níž byly na Severní Koreu svrženy statisíce tun munice, většinou napalmu.

Bombardování, děsivější než ty, které do té doby zažila kterákoli jiná země kromě Hirošimy a Nagasaki, zničilo téměř všechna severokorejská města, což mělo za následek smrt více než milionu civilistů.

Kvůli neustálému bombardování byli lidé nuceni žít v tunelech. Dokonce i obvykle jestřábí generál Douglas MacArthur tvrdil, že zkázu způsobenou Spojenými státy považuje za odpornou.[1]

Nejkontroverzněji, jak Severní Korea, tak Čína tvrdily, že začátkem roku 1952 USA používaly biologické nebo bakteriologické zbraně proti Severní Koreji i Číně. Americká vláda to kategoricky popřela.

Zajatí američtí piloti však o použití takových zbraní řekli severokorejské a čínské armádě. Později, když se vězni vrátili do USA, byli vyslýcháni experty kontrarozvědky a psychiatry. Pod hrozbou vojenského soudu byli požádáni, aby odvolali svá doznání o bakteriologické válce.

Armádní vyšetřovací důstojník odpovědný za vyslýchání navrácených vězňů, včetně letců, kteří se přiznali k použití biologických zbraní proti Severní Koreji a Číně, byl specialista armádní kontrarozvědky plukovník Boris Pash.

Pash byl dříve zodpovědný za bezpečnost nejtajnějších operací americké vlády během druhé světové války. Byl zodpovědný za bezpečnost v Berkeley Radiation Laboratory v rámci projektu Manhattan. (Projekt Manhattan je americký program na vývoj atomové bomby.)

Bezprostředně po válce vedl vojenský zpravodajský důstojník Pash misi Alsos, která se snažila najít nacistické a italské jaderné vědce a štěpné materiály a shromáždit „informace o jakémkoli nepřátelském vědeckém výzkumu použitelném pro jeho válečné úsilí“, včetně biologických a chemických zbraní. Pash později pracoval pro CIA a v 70. letech čelil vyšetřovatelům Kongresu kvůli své údajné účasti na atentátech Agentury.[2]

Aby přesvědčili svět o pravdivosti svého tvrzení, že USA shodily biologické zbraně na jejich země, a poté, co odmítly návrh, aby Mezinárodní červený kříž prošetřil obvinění, podpořily Severní Korea a Čína vytvoření vyšetřovací komise.

Pod záštitou Světové rady míru shromáždili řadu vědců z celého světa, z nichž většina sympatizovala buď s levicí, nebo s mírovým hnutím. Nejúžasnější na tom je, že této komisi, která se stala známou jako International Scientific Commission nebo ISC, vedl jeden z vynikajících britských vědců své doby Joseph Needham.

ISC zahrnuje vědce z řady zemí, včetně Švédska, Francie, Itálie a Brazílie. Zástupce Sovětského svazu, Dr. N. N. Žukov-Verežnikov, byl hlavním lékařským expertem v Chabarovském procesu s japonskými důstojníky oddělení 731, obviněnými z účasti na bakteriologické (také známé jako biologické nebo bakteriologické) válce před a během druhé světové války. , jakož i provádění hrůzných experimentů na věznicích, aby dosáhli tohoto cíle. Žukov-Verežnikov pokračoval v psaní vědeckých článků po celá sedmdesátá léta.

Sám Needham, přestože byl v západním tisku odsouzen za své názory na americké použití biologických zbraní během korejské války, zůstal po zveřejnění zprávy ISC ještě mnoho let velmi uznávaným vědcem. V roce 1971 byl zvolen do Britské akademie. V roce 1992 mu královna udělila čestné rytíře.[3]

V létě 1952 ISC navštívil Čínu a Severní Koreu a do září vypracoval „Zprávu Mezinárodní vědecké komise pro vyšetřování faktů týkajících se bakteriální války v Koreji a Číně“, která podpořila čínská a severokorejská tvrzení, že Spojené státy experimentálně používal biologické zbraně u civilního obyvatelstva.

Stručná zpráva měla jen asi 60 stran, ale ISC shromáždil více než 600 stran dokumentárního materiálu, včetně výpovědí svědků, včetně letců, kteří se podíleli na shozu zbraní, a také zajatých nepřátelských agentů; zprávy lékařů; články v časopisech ze Spojených států; zprávy o pitvě a laboratorních testech; stejně jako fotografie a další materiály. Velká část tohoto dokumentárního materiálu byla po desetiletí prakticky nepřístupná, přičemž jen několik kopií zprávy ISC bylo uloženo v několika roztroušených knihovnách po celých Spojených státech.

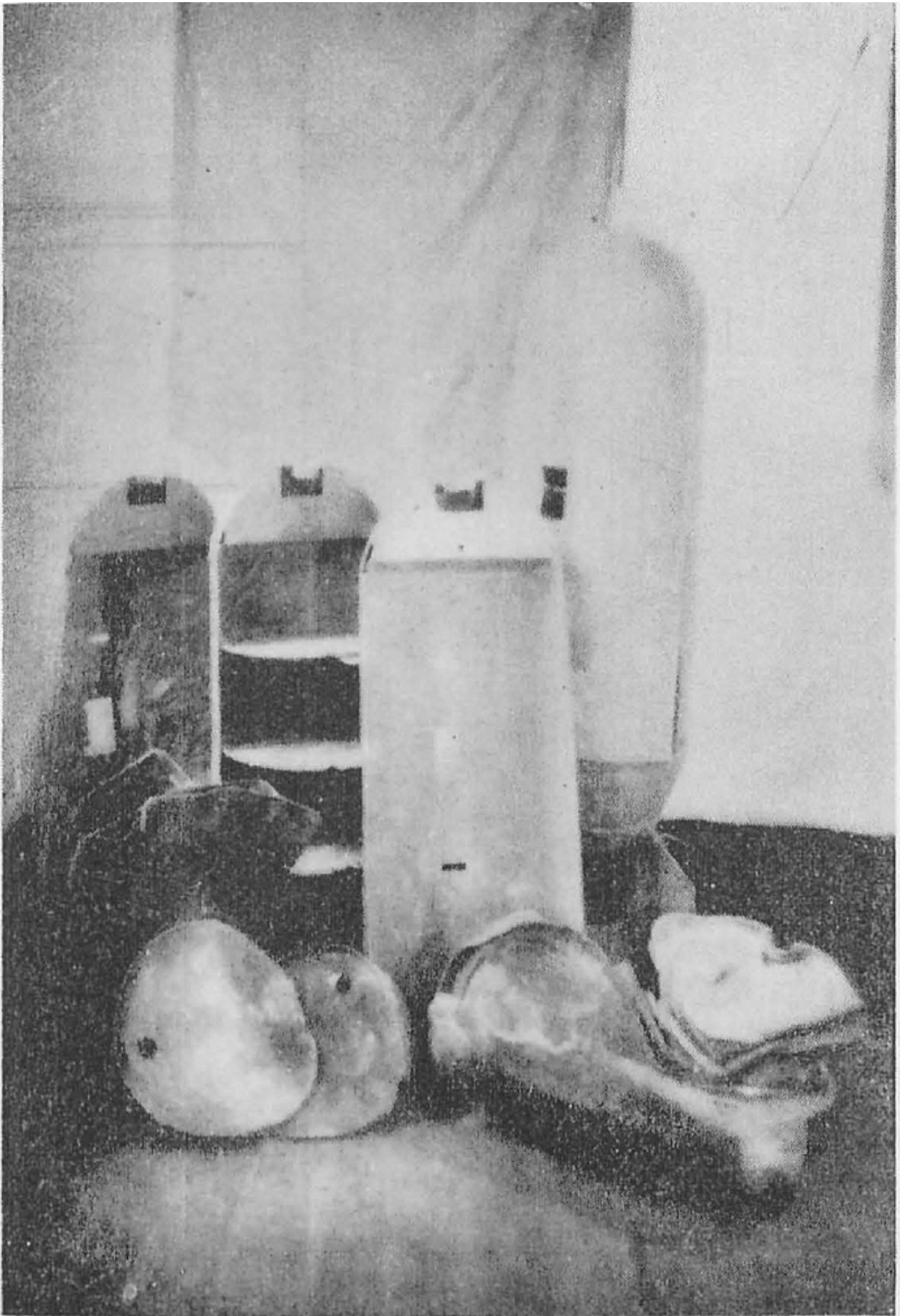

Fig. 1. Four-chambered bacterial bombs (leaflet bombs) dropped by American planes at Ta-Wai-Tsu Hamlet, Chia-Tsai-Shui Village, Ch'ang-Pai Hsien, Liaotung

Čtyřkomorové bakteriální bomby (letákové bomby) svržené americkými letadly na vesnice Ta-Wai-Tsu, Chia-Tsai-Shui a Chang-Pai-Hsien, provincie Liaotung. Ze zprávy ISC, strana 403

Zpráva dospěla k závěru, že Spojené státy používaly řadu biologických zbraní, včetně antraxu, moru a cholery, které byly šířeny prostřednictvím více než tuctu různých zařízení nebo metod, včetně sprejů, porcelánových bomb, samodestrukčních kontejnerů na papír s papírovým padákem, a letákové bomby atd.

Tento článek není určen k tomu, aby se zabýval celou řadou názorů nebo důkazů ohledně toho, zda Spojené státy použily biologické zbraně v korejské válce. Namísto toho představuje pokus o zveřejnění klíčových dokumentů podporujících taková tvrzení – dokumentů, které byly před americkým lidem a Západem po celá desetiletí účinně skryty.

Kontroverze

Obvinění, že Spojené státy během korejské války použily biologické zbraně, jsou dlouhodobě předmětem intenzivních sporů.

Spoléhání se zejména na svědectví amerických válečných zajatců vedlo k obvinění z amerického „vymývání mozků“. Tato obvinění se později stala základem pro tajné experimenty CIA s drogami a jinými formami nátlakového výslechu a mučení, které tvořily základ výslechové příručky KUBARK z roku 1963, a mnohem později měly silný vliv na program „posíleného výslechu“ CIA 11. září.

Přední badatelé studené války zprávu ISC rychle vyvrátili. K nejpozoruhodnějším snahám v posledních letech patřilo zveřejnění údajných dopisů od sovětských představitelů, které uváděly, že neexistují žádné důkazy o biologické válce v USA, a rozhodnutí vytvořit takové důkazy, aby oklamaly Západ.[4] Následně byly v roce 1997 zveřejněny paměti Wu Zhili, bývalého ředitele zdravotního oddělení Čínské lidové dobrovolnické armády, s tvrzením, že údajné americké použití bakteriologických látek v korejské válce byl ve skutečnosti „falešný poplach“. [5]

Jak zdůrazňují dva kanadští učenci, kteří strávili roky studiem čínsko-severokorejských tvrzení o biologické válce, pokud by se tyto dokumenty ukázaly jako pravdivé, byly by v rozporu s většinou archivních důkazů, včetně rozhovorů s relevantními svědky ve Spojených státech a Čína.[6] Některé z těchto archivních důkazů se objevily teprve nedávno, včetně odtajnění významné části dříve přísně tajných denních zpravodajských zpráv z korejské války CIA.[7]

Kabely týkající se tvrzení o severokorejské biologické válce, které američtí představitelé odmítli, dokazují, že Severokorejci brali vážně přesvědčení, že jsou napadeni biologickou zbraní, a že jim dělalo starosti, aby zprávy z terénu nebyly zfalšovány horlivými, i když jim ignoranti posílají [zprávy].

Neexistuje žádný důkaz, že by severokorejští představitelé nebo personál někdy falšovali důkazy o biologické válce.

Množství archivních důkazů lze nalézt také v utajovaných materiálech Needhamovy zprávy. Například dokument Wu Zhili uvádí, že „za celý rok [1952-1953] nebyl nalezen jediný nemocný nebo mrtvý člověk související s bakteriologickou válkou“.

三月十四日美機 B-26 一架侵入我國
領空到達葉赫站活動情況圖

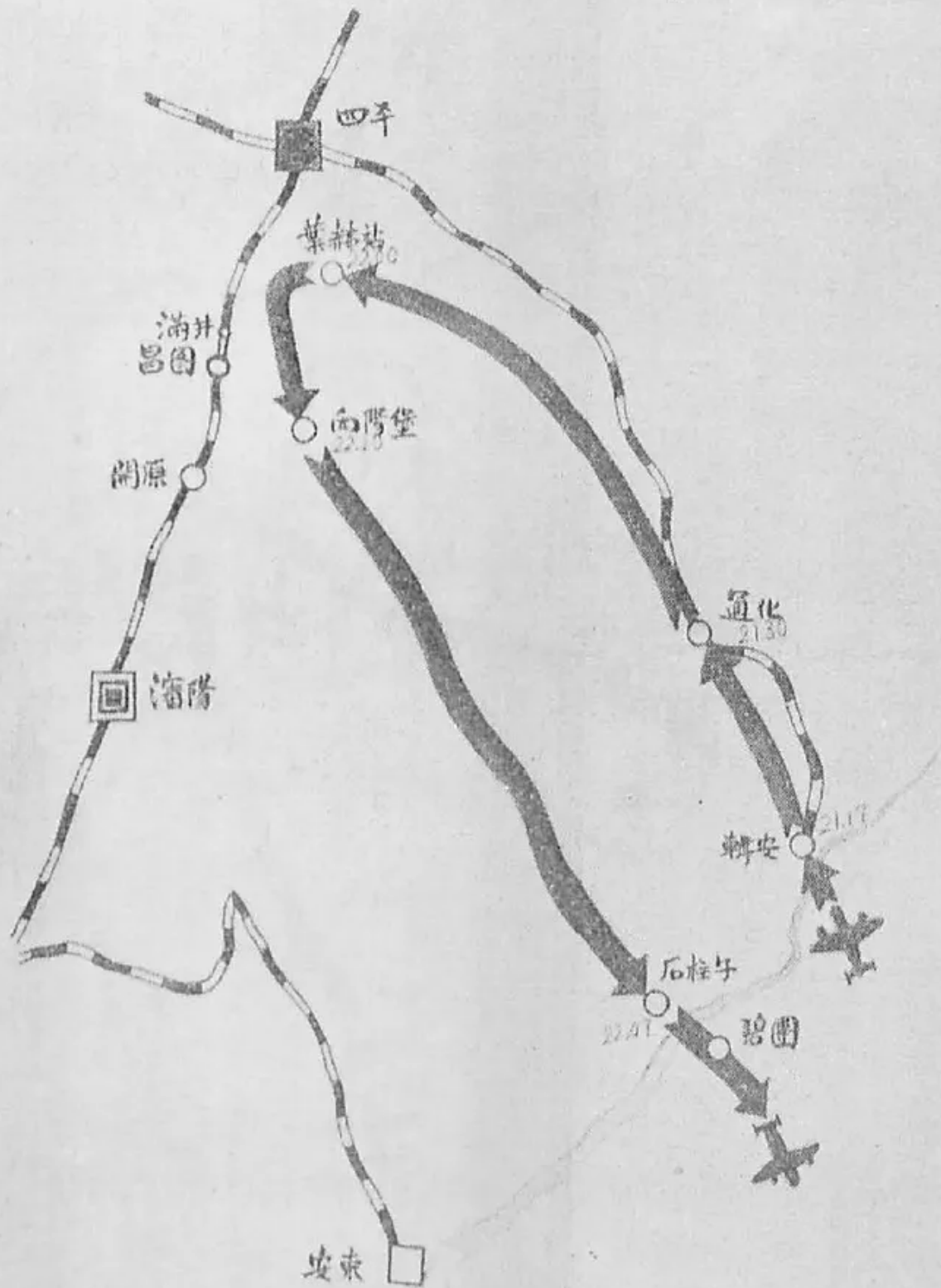

Fig. 4. Chart showing the course of an American plane B-26 intruding over Sou Ping and

Can plane B-26 intruding over Ssu-Ping and Man-Ching on March 14, 1952.

Mapa znázorňující trasu amerického letounu B-26, který 14. března 1952 vstoupil do vzdušného prostoru Su Ping a Man Ching. Ze zprávy ISC, strana 470

Zpráva ISC však dokumentovala řadu takových úmrtí, včetně plicního antraxu, velmi vzácného onemocnění, které bylo v té době v Číně téměř zcela neznámé.

Příloha AA ke zprávě „Zpráva o výskytu respiračního antraxu a hemoragické meningitidy po invazi amerických vojenských letadel nad severovýchodní Čínou“ podrobně popisuje přítomnost antraxu při pitvě a laboratorních vyšetřeních pěti jedinců, kteří zemřeli v březnu až dubnu 1952. Podle amerických odborníků, kteří studovali podrobnosti této zprávy, závěry o úmrtí na plicní antrax nemohly být zfalšovány[8].

Až donedávna nebylo vynaloženo žádné úsilí zpřístupnit Needhamovy originální materiály dalším vědcům nebo veřejnosti, aby mohli sami posoudit pravdivost či nepravdivost jeho analýzy. Minulý rok vědec Milton Leitenberg zveřejnil kopii zprávy ISC o Scribdu, ale jedná se o velmi hrubý sken a veřejnost jej nemůže prohledávat ani snadno používat. Zveřejnění zprávy nebylo zveřejněno a zejména veřejnost zůstává ohledně jejích zjištění v temnotě.

Zde zveřejněná verze zprávy ISC využívá nejmodernější zařízení pro skenování knih a lze v ní vyhledávat v textu.

Cenzura týkající se spolupráce mezi jednotkou 731 a Spojenými státy v oblasti údajů o biologických zbraních

Jedna z důležitých částí zprávy ISC zajistila, že její distribuce v USA byla po jejím prvním zveřejnění zastavena. Zpráva pojednávala o činnosti jednotky biologické války Imperial Japan, Unit 731, a o zájmu USA o její činnost.

V roce 1952 byla spolupráce mezi Spojenými státy a japonskými válečnými zločinci, kteří používali biologické zbraně, přísně tajná a americká strana ji zcela popírala.

Ale dnes i američtí historici uznávají, že mezi Spojenými státy a členy jednotky 731 a přidruženými jednotkami japonské armády, která ve skutečnosti od poloviny 30. let prováděla experimenty s použitím biologických zbraní, experimenty, které zahrnovaly lidskou vivisekci a barbarské mučení o tisících lidských tvorů, z nichž většina byla zničena v krematoriích, byla uzavřena dohoda.

Kromě toho, jak je popsáno v kapitole knihy Bernda Martina uvedené v seznamu literatury, existovala také spolupráce v těchto otázkách mezi Japoncem a nacistickým režimem.

Americká spolupráce s japonskými válečnými zločinci Jednotka 731 byla oficiálně uznána vládou USA v roce 1999, ačkoli dokumenty potvrzující toto uznání byly zveřejněny až téměř o 20 let později.[9]

Skutečnost, že americká vláda vyhlásila amnestii šéfovi japonské jednotky 731, lékaři a generálu Shiro Ishii a jeho komplicům, se již stala historickým odkazem. Amnestie byla po celá desetiletí přísně střežena, dokud ji v říjnu 1981 neodhalil novinář John Powell v přelomovém článku pro Bulletin of Atomic Scientists.

Zpráva nazvaná Needhamova zpráva, protože ISC vedl uznávaný britský vědec, byla ihned po svém zveřejnění kritizována. Tato zpráva je i nadále předmětem vášnivých debat mezi vědci.

Článek publikovaný v roce 2001 Historical Association of Great Britain podrobně popisuje, jak OSN a britští vládní úředníci spolupracovali při pokusech vyvrátit zjištění ISC.

Britské ministerstvo zahraničí zveřejnilo memorandum, v němž se uvádí, že tvrzení o japonské zárodečné válce od roku 1941 nejsou „oficiálně ‚neprokázána““ (viz záznam Toma Buchanana v Bibliografii).

Citlivost materiálů objevených ISC ovlivnila dvě oblasti tajného výzkumu americké vlády.

Za prvé, toto jsou vlastní plány vlády USA na výzkum a případně přijetí bakteriologických zbraní.

Druhá otázka se týkala přiznání amerických pilotů o tom, jak byli instruováni a jak testovali biologické zbraně během korejské války.

Čína zveřejnila přiznání od 19 amerických pilotů, ale tato přiznání je také notoricky obtížné získat. Zde uveřejněná zpráva ISC obsahuje některá z těchto „přiznání“ a veřejnost se může sama rozhodnout, nakolik jsou pravdivá nebo spolehlivá.

When we went out to the airplane we were met by a guard and then I was sure they were germ bombs. He said not to worry about the wing bombs, they'd already been taken care of. But I looked up at them when I was inspecting the airplane and noted that what the navigator said "the wing bombs don't have any fuzes" was correct. We both looked at each other and I said orders are orders and

Ze svědectví poručíka J. Quinna, zpráva ISC, strana 614 (PDF)

USA tvrdily, že letáky byly mučeny, a CIA propagovala myšlenku, že jim byly vymývány mozky ďábelskými metodami, kterých se obávaly „komunistické“ programy kontroly mysli a „menticity“, které používaly k ospravedlnění utrácení milionů dolarů za americké kontrolní programy. v letech 1950-1970.

Programy s kódovým označením Bluebird, Artichoke a MKULTRA, mimo jiné, využívaly experimenty na nic netušících civilistech i vojácích, kteří procházeli údajným výcvikem proti mučení na vojenských školách SERE.

Veřejnými záznamy jsem prokázal, že vědci CIA pokračovali v používání „stresových“ experimentů ve školách SERE po 11. září a věřím, že takové studie zahrnovaly experimenty na věznicích držících CIA a/nebo ministerstvem obrany.

Skutečnost, že k takovému výzkumu skutečně došlo, lze vidět v novém souboru pokynů pro výzkum v IR, který byl zveřejněn v listopadu 2011. Tato nejnovější verze standardních pokynů (směrnice DoD 3216.02) poprvé výslovně zakazuje výzkum na věznicích (viz část 7c.).

Domnívám se, že lze přesvědčivě dokázat, že ačkoli byly proti americkým válečným zajatcům, kteří se následně přiznali, použity donucovací metody, zejména izolace, jejich doznání byla v podstatě pravdivá. Myšlenka, že mučení vede pouze k falešným přiznáním, je ve skutečnosti sama falešná. Zatímco falešná přiznání mohou být výsledkem mučení (stejně jako méně obtížných metod, jako je Reedova technika, kterou dnes používají policejní oddělení po celých Spojených státech), někdy se objeví pravdivá přiznání. Mám přímou zkušenost s prací s oběťmi mučení a vím, že je to pravda.

Faktem však zůstává: všichni váleční zajatci, kteří se přiznali k použití bakteriologických zbraní, následně po návratu do Spojených států svá slova odvolali. Ale podmínky jejich odmítnutí jsou podezřelé. K odmítnutí došlo pod hrozbou vojenského soudu a po výslechu americkými agenty kontrarozvědky a psychiatry. Archivní důkazy o výsleších pilotů byly zničeny nebo ztraceny kvůli požáru (podle vlády). Mezitím nejméně jeden vědec pracující v té době ve Fort Detricku před svou smrtí přiznal německým dokumentaristům, že Spojené státy byly skutečně zapojeny do boje proti bakteriím v Koreji. (Viz dokument Code Name: Artyčok [10]).

“Současné vyšetřování... by mohlo způsobit Spojeným státům psychologické i vojenské škody.”

Obvinění z amerického použití biologických zbraní během korejské války jsou ještě palčivější než nyní prokázaná obvinění, že USA udělily amnestii japonským vojenským lékařům a dalším pracovníkům s biologickými zbraněmi, kteří experimentovali na lidech a nakonec při operačním použití zabili tisíce lidí těchto zbraní proti Číně během čínsko-japonské části druhé světové války.

Amnestie byla cenou, kterou museli představitelé americké armády a zpravodajských služeb zaplatit za získání přístupu k rozsáhlým výzkumným materiálům, které Japonci prováděli během let studia a vývoje biologických válečných zbraní, z velké části prostřednictvím smrtících experimentů na lidech.

Během korejské války Spojené státy usilovně odmítaly obvinění z použití biologických zbraní a požadovaly mezinárodní vyšetřování prostřednictvím Organizace spojených národů. Číňané a Severokorejci tyto návrhy odmítli, protože to byly síly schválené OSN, které se jim ve válce postavily a bombardovaly jejich města. Ale v zákulisí americká vláda spustila kampaň za diskreditaci zprávy ISC, což se pro ni ukázalo jako nelehký úkol, podle dokumentu CIA, který jsem zveřejnil v prosinci 2013. Dokument také ukazuje, že Spojené státy považovaly výzvu k vyšetřování OSN za pouhou propagandu[11].

Na setkání vysokých zpravodajských a vládních úředníků 6. července 1953 američtí představitelé za zavřenými dveřmi přiznali, že Spojené státy nemají v úmyslu vážně pokračovat v žádném vyšetřování takových obvinění, navzdory veřejnému prohlášení vlády.

Podle tohoto dokumentu bylo důvodem, proč USA nechtěly žádné vyšetřování, to, že by „věcné vyšetřování“ odhalilo vojenské operace, „které, pokud by byly odhaleny, by nám mohly způsobit psychickou i vojenskou újmu“. „Memorandum Rady pro psychologickou

strategii (PSB) podrobně popisující toto setkání uvedlo jako příklad toho, co by mohlo být zveřejněno, „výcvik nebo operace 8. armády (např. chemická válka)“[12].

Obvinění z amerického použití chemických zbraní během korejské války byla součástí zprávy komunisty ovlivněné advokátní skupiny, která navštívila Koreu, a jejich zjištění byla americkými úřady a komentátory odmítnuta jako propaganda. Ale zpráva PSB naznačuje, že možná měli pravdu.

Krátce poté, co jsem zveřejnil článek PSB a doprovodný článek, mi vědec Stephen Endicott napsal, aby mi připomněl, že on a jeho kolega Edward Hagerman, spoluautoři knihy *The United States and Biological Warfare: Secrets from the Early Cold War and Korea* United z roku 1998 *Státy a biologická válka: Tajemství z rané studené války a Korea* (viz bibliografie) samy našly materiály naznačující, že americká výzva k „mezinárodní inspekci proti obvinění z Číny a Severní Koreje... byla méně než přímočará“.

Endicott a Hagerman zjistili, že velitel amerických sil na Dálném východě, generál Matthew Ridgway, „tajně udělil povolení odepřít potenciálním inspektorům Červeného kříže „přístup k jakýmkoli konkrétním zdrojům informací““.

Zdokumentovali také zprávu ministerstva zahraničí ze dne 27. června 1952, ve které ministerstvo obrany uvádělo, že bylo „nemožné“, aby velvyslanec OSN v té době řekl, že Spojené státy nemají v úmyslu použít „zárodečnou válku – dokonce ani v Korea.“ (str. 192, Endicott a Hagerman)

Chabarovský proces s válečnými zločinci

Zpráva ISC také zmiňuje proces s válečnými zločinci, který se konal v prosinci 1949 v SSSR v Chabarovsku nedaleko čínských hranic. Soud s japonskými válečnými zločinci spojenými s jednotkami 731, 100 a dalšími jednotkami biologických zbraní následoval po téměř umlčení podobných problémů ve větších procesech spojeneckých válečných zločinců v Tokiu před lety.

Během Chabarovského procesu ho americká média a vládní činitelé buď ignorovali, nebo ho odsoudili jako další sovětský „show proces“.

Sověti ze své strany materiály zveřejnili a široce je distribuovali, a to i v angličtině. Kopie této zprávy se snáze hledají online, i když jsou drahé. Kromě toho během několika posledních let Google zpřístupnil kopii bývalého sovětského svazku online (viz Bibliografie). Nikdy však nebyla vydána jediná vědecká publikace.

Američtí historici však byli v průběhu let nuceni přijmout závěry Chabarovského procesu, ačkoli obecná populace a zprávy médií zůstávají do značné míry nevědomé, že se takový proces kdy uskutečnil.

Přesto byli američtí historici v průběhu let nuceni přijmout závěry chabarovského soudu. Veřejnost a média však zůstávají do značné míry nevědomé, že k takovému soudu došlo.

Skutečnost, že Sovětský svaz také dokumentoval použití japonských biologických experimentů na amerických válečných zajatcích, byla vysoce kontroverzní, po celá desetiletí popíraná USA a v 80. a 90. letech minulého století byla považována za poněkud kontroverzní záležitost. Přestože historik spojený s Národním archivem v tichosti prokázal, že se takové experimenty skutečně prováděly, tato záležitost v tichosti zmizela z radaru země. (Viz L. G. Goetz v bibliografii.)

Naléhavost těchto problémů je samozřejmě způsobena pokračující propagandistickou válkou mezi Spojenými státy a Severní Koreou, stejně jako přerozdělením zdrojů Pentagonu do asijského divadla pro možnou budoucí válku proti Číně.

Ale je to jasná hrozba výměny jaderných zbraní mezi Severní Koreou a Spojenými státy, která vyžaduje jasno v otázkách, které vedly k nedůvěře mezi oběma zeměmi. Taková jasnost vyžaduje zveřejnění všech informací, které americké veřejnosti pomohou porozumět pohledu Severní Koreje. Takové porozumění a jednání na základě těchto znalostí může být tím, co nás dělí od katastrofické války, ve které by potenciálně mohly zemřít miliony lidí.

Historie korejské války, stejně jako americké vojenské a tajné akce vůči Číně, Japonsku a Koreji, jsou předmětem téměř naprosté neznalosti obyvatel USA.

Obvinění z vymývání mozků amerických válečných zajatců při pokračujících pokusech skrýt důkazy o amerických experimentech a testování biologických zbraní jsou také vetkány do propagandy používané k vysvětlení amerického programu mučení a výslechů po 11. září, jakož i k ospravedlnění minulých zločinů CIA a ministerstvo obrany v průběhu let praktikovaly programy MKULTRA, MKSEARCH, ARTICHOKE a další.

Doufám, že čtenáři budou bez obav sdílet tento článek bez jakéhokoli uvedení zdroje, stejně jako samotnou zprávu ISC, osiřelý dokument studené války.

– *Ukázky AA a BB ohledně obvinění z leteckých útoků na různé vesnice v severovýchodní Číně na jaře 1952, pdf*

Celou zprávu si můžete prohlédnout a stáhnout zde: www.documentcloud.org

Autor: Geoffrey Kaye je psycholog v důchodu, který profesionálně pracoval s oběťmi mučení a žadateli o azyl. Aktivní v hnutí proti mučení od roku 2006, provozuje svůj vlastní blog Invincus a dříve pravidelně psal pro Firedoglake's The Dissenter, stejně jako pro The Guardian, Truthout, Alternet a The Public Record. Je autorem nové knihy Cover Up at Guantanamo Bay, která zkoumá odtajněné materiály o zacházení se zadrženými v táboře Guantánamo Bay.

Původní zdroj: medium.com

Zdroj překladu: newsstreet.ru

Bibliografie a odkazy:

[1] Robert M. Neer, *Napalm: An American Biography*, 2013, Belknap Press, str. 100.

[2] „Boris Pash and Science and Technology Intelligence“, *Masters of the Intelligence Art series*, US Army Intelligence Center, Ft. Huachuca, nedatováno. URL: http://huachuca-www.army.mil/files/History_MPASH.PDF (staženo 20.1.2018)

Pokud jde o Pashovo spojení se CIA, nevíme, kdy začalo jeho zapojení do Agentury, ale zdá se, že to bylo docela brzy. Obžalovaný z Watergate E. Howard Hunt v roce 1976 řekl vyšetřovatelům Kongresu, že se Pash v 60. letech podílel na atentátech na CIA. Viz „Výkonné zasedání, sobota 10. ledna 1976, Senát Spojených států, Vybraný výbor pro studium vládních operací s ohledem na zpravodajské činnosti, Washington, DC“ URL: <http://blog.nuclearsecrecy.com/wp-content/uploads/2015/12/1976-Executive-Session-Hunt-testimony-on-Pash.pdf> (staženo 20.1.2018)

[3] Viz URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Needham (staženo 20.1.2018). Článek čerpal informace z Winchester, Simon (2008), *Muž, který miloval Čínu: Fantastický příběh excentrického vědce, který odhalil tajemství Říše středu*. New York: HarperCollins.

[4] Leitenberg, Milton. (1998). Vyřešení obvinění z biologické války v Korejské válce. *Kritické recenze v mikrobiologii*. 24. 169–94. 10.1080/10408419891294271.

[5] „Wu Zhili, ‚Bakteriologická válka z roku 1952 je falešný poplach,‘“ září 1997, Digitální archiv programu History and Public Policy Program, Yanhuang chungqiu no. 11 (2013): 36–39. Přeložil Drew Casey. <https://digitalarchive.wilsoncenter.org/document/123080>

[6] „Falešný poplach? Bakteriologická válka z roku 1952 – komentář k eseji ředitele WuZhiliho“ od Stephena Endicotta a Edwarda Hagermana, katedra historie, York University (v. v.), červen 2016, <http://www.yorku.ca/sendicot/On%20WuZhili-false-alarm.pdf>

[7] „Křest ohněm: CIA Analýza přehledu korejské války“, URL: <https://www.cia.gov/library/readingroom/collection/baptism-fire-cia-analysis-korean-war-overview>

[8] Úplnou diskuzi viz „Aktualizováno: Potlačená zpráva o americkém korejském útoku antraxem z roku 1952“, <https://valtinsblog.blogspot.com/2017/04/revealed-suppressed-report-on-1952-us.html>

[9] Jeffrey S. Kaye, „Department of Justice Official Releases Letter Admitting US Amnesty of Japan’s Unit 731 War Criminals“, Medium.com, 14. května 2017, URL: https://medium.com/@jeff_kaye/department-of-justice-propuštění-dopis-nás-amnestie-oddělení-731-válečných-zločinců-9b7da41d8982

[10] URL: <https://www.cultureunplugged.com/documentary/watch-online/play/9586/Code-Name-Artichoke>

[11] Jeffrey Kaye, „Dokument CIA naznačuje, že USA lhaly o použití biologických a chemických zbraní v korejské válce“, Shadowproof, 10. prosince 2013, URL: <https://shadowproof.com/2013/12/10/cia- document-suggess-us-lied-about-biologické-použití-chemické-zbraně-v-korejské-válce/#> (přístup 14. května 2017)

[12] Aktuální dokument memoranda naleznete na adrese URL: <https://www.cia.gov/library/readingroom/docs/CIA-RDP80R01731R003300190004-6.pdf>
Další zajímavé články, které nemám čas překládat, ale které lze číst prostřednictvím online překladu, najdete zde: t.me/murrrzio

Autorství:

Autorské dílo / překlad

Použité zdroje:

Původní zdroj

About The Author

+1

Continue Reading

[Previous Abychom nezapomněli na ozbrojenou agresi USA-NATO. 1999 – 2024. Bělehradská deklarace](#)